

A Fővárosi Ítéltábla felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a dr. Boldizsár József és Társa Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Boldizsár József ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 24. napján meghozott 23.P.23.388/2016/35. számú ítélete ellen az alperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett részében megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 69.850 (Hatvankilencezer-nyolcszázötven) forintra felemeli.

Az alperes kereseti illetékben marasztalását mellőzi, a felperes által az államnak fizetendő kereseti illetéket 36.000 (Harminchatezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.800 (Ötvenezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget, és az államnak az illetékügyi hatóság külön felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és az alperes is tulajdonársak a ... szám alatti társasházban, ahol a felperes 2005 és 2010 között közös képviselő volt.

A társasház 2016. április 28-án közgyűlést tartott, ahol a jegyzőkönyvet a felperes vezette. A levezető elnök a lemondani készülő közös képviselő, **K. M.** volt, a jegyzőkönyv hitelesítőjének **L. Zs.** és **R. Gy.** került megválasztásra. A közgyűlési jegyzőkönyv szerint az alperes a felperesnek többek között a következőket mondta: „Igazságügyi elmeszakértőre van szüksége, mert rögeszmésen ragaszkodik az új elszámolásokhoz”.

A közgyűlés után pár nappal a felperes a géppel leírt jegyzőkönyvet elkészítette és annak tervezetét e-mailben elküldte a levezető elnök és a hitelesítők részére. Mind a három címzett bizonyos változtatásokat jelzett, és a felperes végül ezen kiegészítésekkel együtt készítette el a végleges jegyzőkönyvet. A fenti alperesi hozzászólással kapcsolatban semmilyen kifogás nem érkezett.

Ezt követően a jegyzőkönyvet a felperes, valamint a közgyűlés levezető elnöke és a két jegyzőkönyv-hitelesítő is aláírta. **L. Zs.** azonban a következő szöveget fűzte hozzá aláíráskor: „A hozzászólások szó szerinti elhangzását nem, csak a témák elhangzását és a hozzászólások irányultságát igazolom a hitelesítéssel”. **K. M.** közös képviselő a következő záradékot fűzte hozzá: „Mint a közgyűlés levezető elnöke egyetértek **L. Zs.** hitelesítő hozzászólásával, mert a jegyzőkönyv kérdezz-felelek stílusa nem tükrözheti a teljes valóságot a helyszínen résztvevők indulatos megjegyzései és az azokra adott válaszok erőteljes megfogalmazása miatt”.

A végleges jegyzőkönyv ezen záradékokkal együtt kiküldésre került valamennyi lakónak, így az alperesnek is. Az alperes azzal kapcsolatban észrevételt nem tett.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a jóhírnév és becsület védelméhez fűződő személyiségi jogát több, a 2016. április 28-ai társasházi közgyűlésen tett megjegyzésével, köztük azzal, hogy a felperesnek „igazságügyi elmeszakértőre van szüksége, mert rögeszmésen ragaszkodik az új elszámolásokhoz”. A felperes kérte az alperes további jogsértéstől történő eltiltását, a jogsértés abbahagyására kötelezését, elégtételadást, illetve 100.000 forint sérelemdíj megfizetését.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Általánosságban hivatkozott rá, hogy az általa elmondottak a felperes jóhírnevét és becsületét nem sértették meg. A fent kiemelt megjegyzéssel kapcsolatban azt a védekezést adta elő, hogy ez a részéről a közgyűlésen nem is hangzott el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a ... szám alatti társasház 2016. április 28-ai közgyűlésén azt a kijelentést tette a felperesről, hogy „igazságügyi elmeorvos szakértőre van szüksége, mert rögeszmésen ragaszkodik az új elszámolásokhoz”, megsértette a felperes becsületét. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és elégtételadásra kötelezte. Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg a felperesnek 100.000 forint sérelemdíjat, továbbá külön felhívásra a 36.000 forint le nem rótt eljárási illetékből 20.500 forintot. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 34.505 forint perköltséget és külön felhívásra az állam javára 15.500 forint le nem rótt eljárási illetéket. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes védekezésére tekintettel azt kellett tisztázni, hogy az alperes megtette-e ezen kifogásolt kijelentést. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte arra nézve, hogy igazolja, hogy a társasházi közgyűlésen mindaz elhangzott az alperes részéről, amire a felperes a kereseti kérelem alapjaként hivatkozott. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során megállapította, hogy a társasházi közgyűlésről készült jegyzőkönyv szövege kétségtelenül tartalmazza a perbeli alperesi kijelentést a felperesi állítással egyezően. A jegyzőkönyv végén ugyan szerepelnek **L. Zs.** jegyzőkönyv-hitelesítő és **K. M.** közös képviselő észrevételei, azonban **L. Zs.** azt írta, hogy a témák elhangzását és a hozzászólások irányultságát igazolta a hitelesítéssel. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ha az értelmét és mondanivalóját tekintve az hangzott el a perbeli társasházi közgyűlésen, ami a jegyzőkönyv írásba foglalt szövegéből kiderül, akkor a kereseti kérelem elbírálásánál nincs döntő jelentősége annak, hogy szó szerinti pontossággal szerepelnek-e a közgyűlési jegyzőkönyvben az alperesi kijelentések. Sem **L. Zs.**-nek, sem **K. M.**-nek a jegyzőkönyv írásba foglalt szövege alatt rögzített megjegyzései nem cáfolják azt, hogy az alperes megtette azokat a kijelentéseket, amelyek a jegyzőkönyvben olvashatók. Az elsőfokú bíróság arra is figyelemmel volt, hogy a tanúk csatolták a közgyűlést követően a jegyzőkönyv írásba foglalandó tartalmáról egymásnak írt e-mailjeiket, és ezek között nem szerepel egyikük részéről sem annak egyértelmű

cáfolata, hogy az alperes részéről az hangzott el a közgyűlésen, ami arról a jegyzőkönyvben található. Sem **K. M.**, sem **L. Zs.**, sem pedig az alperes nem kezdeményezték a jegyzőkönyv írásba foglalt szövegének kijavítását az alperesi kijelentéseket illetően.

Az elsőfokú bíróság tanúként meghallgatta **L. Zs.**-t és **K. M.**-t is. **L. Zs.** azt mondta el, hogy azért fűzte a jegyzőkönyvhöz a megjegyzést, mert a felperes perrel fenyegetőzött. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság álláspontja szerint arra a vallomásában nem adott megfelelő magyarázatot, hogyha ettől tartott, akkor miért nem kezdeményezte, hogy a perbeli alperesi kijelentés ne szerepeljen a közgyűlésről készült jegyzőkönyvben. Azért sem tartotta elfogadhatónak a tanú által elmondottakat, mert a tanú az elmeszakértőre történő utalás kapcsán más megjegyzést tulajdonított az alperesnek, amelyet viszont az alperes maga sem állított. Ugyanez vonatkozik **K. M.** pert megelőző eljárására is. Ő tanúkénti kihallgatása során azt mondta el, hogy miután a lemondása kérdésének megvitatása volt a közgyűlés tárgya, erre koncentrált, nem arra, hogy ki részéről pontosan mi hangzott el, így sem megerősíteni, sem cáfolni nem tudja azt, hogy elhangzott-e, ami a közgyűlési jegyzőkönyvben szerepel. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy **L. Zs.** és **K. M.** nyilatkozatai alkalmatlanok voltak arra, hogy a társasházi közgyűlésről készített jegyzőkönyvben rögzített alperesi kijelentések elhangzását cáfolják. A másik hitelesítő, **R. Gy.** észrevétel nélkül hitelesítette a jegyzőkönyvet. A bíróság által még meghallgatott **B. Gy.** (helyesen: **B. B.**) közgyűlésen résztvevő lakó tanúvallomása sem volt alkalmas az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a jegyzőkönyvben rögzített alperesi kijelentések elhangzásának cáfolatára, miután a tárgyaláson többszöri bírói kérdésre sem tudta konkrétan ismertetni a közgyűlésen elhangzottakat, ezért nem volt elfogadható az arra vonatkozó előadása, hogy az alperes részéről mi hangzott el. Erre való tekintettel a bíróság megállapította, hogy a fenti kijelentést az alperes a perbeli társasházi közgyűlésen megtette és arra a következtetésre jutott, hogy az a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45. § (1) bekezdése alapján sérti a felperes becsületét. Ezért a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a), b), c) pontok szerinti jogkövetkezményeket alkalmazta, egyedül az abbahagyásra való kötelezés iránti keresetet utasította el, mivel a jogsértő állapot az ítélelhozatalkor már nem állt fenn. Ezen felül a Ptk. 2:52. §-a alapján az alperest 100.000 forint sérelemdíj megfizetésére is kötelezte.

Az elsőfokú bíróság a felperes által a keresetben megjelölt többi kifogásolt kijelentés kapcsán a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Egyrészt arra hivatkozott, hogy az ítélet rendelkező részében megállapított mondat még a jegyzőkönyvben sem ekként szerepel. Egyébként pedig az állított jogsértő mondat egyáltalán nem hangzott el. Ezt alátámasztják a jegyzőkönyvet hitelesítő **L. Zs.** és a közös képviselő, **K. M.** jegyzőkönyvben eszközölt utólagos megjegyzései, amelyek a teljes szöveg valós voltát megkérdőjelezzik. Egyik elsőfokon meghallgatott tanú sem igazolta, hogy ezen jogsértő kijelentés az alperes részéről ténylegesen elhangzott volna, sőt nem megfelelő azon bírói megállapítás, hogy **B. Gy.** (helyesen **B. B.**) tanúvallomása nem volt alkalmas az alperesi kijelentések tényleges elhangzásának cáfolatára, miután ő kifejezetten a bíróság tudomására hozta azt, hogy ez az alperesi kijelentés nem hangzott el. Megalapozatlan, minden valós alapot nélkülöző feltételezés az eljáró bíró részéről, hogy **L. Zs.** hallgatólágosan elfogadta és hitelesnek minősítette a jegyzőkönyvet, ugyanígy az is, hogy **K. M.** hozzáfűzéséből az a következtetés vonható le, miszerint elismerte, hogy indulatos megjegyzések és erőteljes megfogalmazások hangzottak el a közgyűlésen, továbbá, hogy mind **K. M.**, mind **L. Zs.** elfogultak a felperessel szemben. Ezzel szemben **K. M.** tanúként ténylegesen cáfolta a jegyzőkönyv tartalmának azon részét, amely a fent kifogásolt kijelentést

tartalmazza. Ugyanakkor nem biztos, hogy ez a kijelentés az elhangzottaknak megfelelően került rögzítésre a bírósági jegyzőkönyvben, mivel ilyen irányú kérés ellenére sem kapott jegyzőkönyvet sem az alperes, sem jogi képviselője, sem a tanúk. Tekintettel arra, hogy az alperes részéről ténylegesen nem hangzott el az elsőfokú ítélet szerint neki tulajdonított nyilatkozat, így az sem képezheti vizsgálat tárgyát, hogy az tényállításként vagy véleménynyilvánításként értékelendő, hiszen el nem hangzott kijelentés nem minősülhet durván megalázó értékítéletnek és nem sérthette meg a felperes becsületét. Az alperes kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet arra sem ad magyarázatot, hogy miért alkalmas a felperesi nem vagyoni kár kompenzálására a 100.000 forint összegű sérelemdíj. Az alperes kifogásolta, hogy az ítélet bevezető részében az alperes címe tévesen került megjelölésre, hogy a kérés ellenére egy alkalommal sem kapták meg a jegyzőkönyveket. Előadta, hogy az alperes jogi képviselője két alkalommal is telefonhívás formájában értesítést kapott az eljáró bíró munkatársától, mely szerint a tárgyalás elnapolásra kerül. Az egyik tárgyalást ennek ellenére ténylegesen megtartották, a 2017. szeptember 21. napjára kitűzött tárgyalást pedig az elsőfokon eljáró bíróság elhalasztotta a felperes kérelmére, annak ellenére, hogy ehhez az alperes nem járult hozzá. A 2018. január 9-én megtartott tárgyaláson az alperes elfogultsági kifogást terjesztett elő, melyet követően az eljáró bíró a tárgyalást berekesztette, majd határozatot hirdetett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a közös képviselő és a jegyzőkönyv-hitelesítő utólagos megjegyzései nem az elhangzottak valóságát kérdőjelezik meg, hanem a szószerintiségét, ugyanakkor a hozzászólások irányultságát elismerik. Ezen felül a jegyzőkönyvet hitelesítették, a leírtakat kategorikusan cáfoló hitelesített záradékot nem készítettek. Az alperes megkapta a jegyzőkönyvet, de nem fejezte ki tiltakozását az abban foglaltakkal szemben. A tanúknak nem igazolni kellett volna a jogsértő kifejezések elhangzását, hanem az lett volna a feladatuk, hogy cáfolják azokat, márpedig erre a tanúvallomások valóban nem voltak alkalmasak. A másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen döntött, egyéb bizonyítékot maga sem tudott volna előterjeszteni.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedtek az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezései, így a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között, azaz az alperest marasztaló részében vizsgálta.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló alperesi fellebbezés alaptalan.

Az alperes által a másodfokú tárgyaláson megjelölt okból az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésének nincs helye, az elsőfokú bíróságtól eltérő ténymegállapítás, azaz annak a megállapítása, hogy a felperes által kifogásolt kijelentés nem hangzott el, a fellebbezés alapossága esetén az ítélet megváltoztatására vezet. Az alperes olyan eljárási hiányosságot sem jelölt meg, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére vezetett volna. A tárgyalások elhalasztásával, illetve megtartásával kapcsolatos telefonhívások kérdése nem volt utólag tisztázható, az pedig, hogy a 2017. szeptember 21-én tartott tárgyalást az elsőfokú bíróság elhalasztotta, az ügy érdemi elbírálására semmilyen kihatással nem volt. Az iratok alapján nem lehet megállapítani, hogy az ügyben az alperes elfogultsági kifogást terjesztett volna elő, ilyen a jegyzőkönyvben nem szerepel, az alperes pedig a jegyzőkönyv kiegészítését határidőben nem kérte. A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy nem jogszabálysértő az, hogy az elsőfokú bíróság az alperes részére a jegyzőkönyveket nem küldte meg, tekintettel arra, hogy azon fél részére, aki a tárgyaláson részt vett, sem a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 118. §-a, sem a 219. §-a nem írja elő a jegyzőkönyv kézbesítését. Amennyiben az alperes jegyzőkönyveket ellenőrizni kívánta, lehetősége lett volna ezt iratbetekintés útján megtenni.

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a következők szerint kiegészíti.

A felperes azt követően, hogy a közös képviselői minősége megszűnt, több alkalommal indított pert a társasház ellen a társasházi határozatok érvénytelenségének megállapítása iránt, amelyeket nagyrészt meg is nyert. Ebből kifolyólag a társasháznak több évre visszamenőleg nincs elfogadott elszámolása, és a közös képviselő ezért készült lemondani a 2016. április 28-ai közgyűlésen. Ezen a közgyűlésen a felperes, a közös képviselő, az alperes és mások részvételével indulatos hangvételű vita alakult ki, amelynek során a felperes is felindult állapotba került.

A közgyűlést követően a felperes a gépelt jegyzőkönyvet 2016. április 30-án küldte meg a közös képviselő és a hitelesítők részére. A köztük folyt e-mailezés során 2016. május 4-én a felperes megkérte **L. Zs.-t**, hogy nézze át **K. M.** kiegészítéseit, mert ő sok mindenre másképp emlékszik. 2016. május 5-én **L. Zs.** a következőket írta a felperesnek: „Sajnos minden elhangzott mondat nem rögzül az ember agyában, ezért az olyan részletek, ami itt felmerül, nem ritkán akár szóhasználaton múló apró különbség az ember emlékeiben eltorzul, esetleg nem emlékszik rá”. Ezt követően került sor 2016. május 12-én arra, hogy **L. Zs.** és a közös képviselő megjegyzéssel együtt írta alá a jegyzőkönyvet. Ennek kézhezvétele után a felperes e-mailt írt **L. Zs.-nek**, amelyben megkérdezte, hogy miért volt szükséges ezen kiegészítéssel aláírnia, netán visszakozni akar-e a **V.-féle** hozzászólás igazolásától, amelyet e-mailben már megtett. Erre **L. Zs.** azt válaszolta, hogy az alperes azon megjegyzése, mely szerint „nem az számít, mit mond, hanem, ki mondta”, valóban elhangzott szó szerint, ugyanakkor a jegyzőkönyvben sok szó szerinti idézés van és annak teljes hűségű idézését nem tudja igazolni. 2016. május 13-án e-mailben a felperes rákérdezett, hogy az elmeorvosi része-e az, amely nem hangzott el szó szerint, majd május 13-án **L. Zs.** azt válaszolta erre, hogy ez szerinte nem hangzott el, de ő nem diktafon.

A felperes **K. M.** közös képviselővel szemben is indított korábban személyiségi jogi pert, amely az elsőfokú ítélet meghozatalakor még folyamatban volt.

Az így kiegészített tényállás alapján az alperes elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezése megalapozott.

A másodfokú bíróság nem osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a kereseti kérelem elbírálásánál nincs döntő jelentősége annak, hogy szó szerinti pontossággal szerepelnek-e a közgyűlési jegyzőkönyvben az alperesi kijelentések. Miután a felperes jóhírnév és becsület védelméhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását és erre tekintettel szankciók alkalmazását kérte, a Kúria személyiségi jogi perekben is megfelelően alkalmazandó PK.12. számú állásfoglalása folytán az ügy elbírálása szempontjából éppen, hogy döntő jelentősége volt annak, hogy a felperes által sérelmezett kifejezés pontosan hogyan, milyen kifejezésmóddal, milyen kontextusban hangzott el.

Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítani, hogy az általa sérelmezett kifejezés az alperes részéről elhangzott. A felperes ebben a körben hangsúlyozottan arra hivatkozott a másodfokú eljárás során is, hogy álláspontja szerint a jegyzőkönyv megfelelően igazolja az elhangzottakat, az eljárás során az elsőfokú bíróság valamennyi bizonyítékot feltárta, amely alapján az ügy elbírálnak. A Fővárosi Ítéltábla ugyanakkor nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a meghallgatott tanúk vallomását abból a szempontból vizsgálta, hogy azok alkalmasak-e a jegyzőkönyvben

foglaltak cáfolatára.

Jelen ügyben rendkívül lényegesek a jegyzőkönyv elkészültének körülményei. A társasházi közgyűlés, a felek utólagos levelezése, a felek és tanúk perbeli előadása alapján is megállapíthatóan indulatos légkörben zajlott, ahol többen egyszerre is beszéltek és különböző megjegyzések hangzottak el, amelyeknek a pontos rögzítése nehéz feladat volt. A felperes a saját maga által előadottak szerint a részéről kezdeményezett eljárások miatt is ezen a közgyűlésen a konfliktus egyik aktív résztvevője volt. A Fővárosi Ítéltábla nem tekintett el annak értékelésétől, hogy a közgyűlésen ilyen körülmények között a jegyzőkönyvet, amellyel az alperes által vitatott kijelentés elhangzását igazolni kívánja, maga a felperes készítette. Majd ezt követően a levezető elnök, azaz a közös képviselő, **K. M.** és az egyik jegyzőkönyv-hitelesítő, **L. Zs.** azt csak záradékkal írták alá, amelyben azt jelezték, hogy az ott írtak pontosan szó szerinti elhangzását nem tudják igazolni.

Ezenfelül lényeges körülmény, hogy **L. Zs.** már jelen pert megelőzően, 2016. május 13-án is jelezte e-mailezésük során a felperesnek, hogy a jelen fellebbezési eljárásban vitatott kijelentés szerinte nem hangzott el. A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy ebben a körben iratellenes az elsőfokú bíróság ítélete. Ezen e-mail mind a 10. sorszám alatt **L. Zs.** által, mind a 13. sorszám alatt a felperes által csatolt iratok között megtalálható.

Ezen adatok alapján a Fővárosi Ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a jegyzőkönyv önmagában nem igazolja az adott közgyűlés vonatkozásában a perbeli megjegyzés elhangzását, ez csak abban az esetben lenne elfogadható, hogyha a jegyzőkönyv tartalmát az egyéb perbeli bizonyítékok alátámasztották volna, azonban az egyéb bizonyítékok erre nem voltak alkalmasak. **L. Zs.** tanúként határozottan akként nyilatkozott, hogy a kifogásolt kijelentés nem hangzott el, **K. M.** levezető elnök és közös képviselő pedig azt mondta el, hogy sem megerősíteni, sem cáfolni nem tudja az elhangzását. **B. B.** tanú sem erősítette meg a jegyzőkönyv tartalmát. Erre tekintettel viszont a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-a szerinti mérlegelése alapján nem volt megállapítható, hogy a felperes által kifogásolt kijelentést az alperes a közgyűlésen megtette.

A bizonyítékok elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelésének felülmérlegelése másodfokon indokolt volt, tekintettel arra, hogy részben hiányos volt a tényállás, abban iratellenes megállapítás is volt, illetve az elsőfokú bíróság egyáltalán nem adott magyarázatot arra, miért nem tulajdonított jelentőséget a jegyzőkönyv elkészülése körülményeinek, azaz annak, hogy a közgyűlésen elhangzottak nehezen voltak jegyzőkönyvezhetőek, illetve, hogy maga a felperes, aki igényt kívánt érvényesíteni a perben, készítette a jegyzőkönyvet.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A felperes másodfokon a teljes keresete tekintetében pervesztes lett, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint köteles az alperes részére megfizetni az ügyvédi munkadíjból álló teljes elsőfokú perköltséget. Az alperes az elsőfokú eljárásban részére megállapított 55.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat fellebbezésében nem kifogásolta, így a másodfokú bíróság ezt az összeget elfogadta és ezen teljes összeg megfizetésére kötelezte a felperest, tekintettel arra, hogy a részleges pernyertességre-pervesztességre tekintettel az elsőfokú bíróság ebből csak részösszeget állapított meg a felperes terhére. A másodfokú eljárásra vonatkozóan a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése és (2) bekezdése és a csatolt megbízási szerződés alapján 40.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat fogadott el. Az alperesi képviselő a tárgyaláson jelen volt, írásban fellebbezést, továbbá észrevételeket

terjesztett elő, ugyanakkor az ügy másodfokú eljárásra tartozó része egyszerű ténybeli és jogi megítélésű volt, így az alacsony pertárgyértékre és a ténylegesen elvégzendő ügyvédi munkára tekintettel a bíróság a szerződés alapján megállapítható ügyvédi munkadíjat mérsékelte. A teljes pervesztességére tekintettel a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett teljes kereseti illetéket, azaz 36.000 forintot és a teljes fellebbezési illetéket, azaz 48.000 forintot.

Budapest, 2018. szeptember 13.

. Lukács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Szabó Csilla s.k. előadó bíró

dr. Kollár Zoltán s.k. bíró